

Sak			
Dok.nr.	Dato	Dokument (type, tittel)	Merknader
<p>Mulig tiltak om utvidet fredning ved Bygdaborgen - Børjar'n, Evin gnr. <u>54</u>, bnr. 2 etterløst s, sandsvar p, kongeborg k.</p> <p style="text-align: right;">Bakerud.</p>			
7	25/6-84	Brev fra Olaf Høimyr, forespørsel om interessert i et større areal bondeligg 1/6 borg + kart	UO er
2	23/11-84	Olaf Høimyr - reiser spørsmål om ved fredning av f.ommuner, og om det voksesse for utvidet fredning.	erstatning om det kan forbedret

Til Universitetes Oldsaksamling, Oslo.

Gjeller utvidet fredning av Bårgarn (på Hordal Bergsen)

Viser til Deres rekommenderte skinn merket H.G./M. u., dateret 8/11 1962.

I følge Deres beskrivelse av Bårgarn oppgir Dere at selve bygdebergsen dekker 5-6 mål.

I tillegg til dette er det her et glata som er avgrenset med bratt terreng til alle sider, men som er tilvokst med for det meste like vakkert skog. Dette glata er sammensatt med selve toppen kalt Bårgaren. Dette utgjør i følge driftsplanen over skogen og med driftsplan oppført i 1982, 27 dekar.

Dette glata har så lenge jeg har vært her, vært avgrenset med gjerdet mot naboeiendommene og sikkert lenge før mig. Jeg kom hit i 1940.

I følge den gamle beiteloven var hver skogier pliktig til gjerdning mot sin eiendom med en kalugart av steinmur. I følge ny beitelov er den som har dyr på beite pliktig til å holde gjerdet for å holde dyrene på sin eiendom.

Dette glata har ikke vært benyttet til beite av mig og ikke av min forgjenger, men gjerdet plikten i følge den gamle beiteloven har jeg og min forgjenger måtte etterkomme.

Denne gjerdet plikten er nå bortfalt som følge av den nye gjerdeloven for glataet Bårgarn. Her har det

ikke været beitet i de 44 år jeg har været her, og sikkert heller ikke længe før min tid her.

Det var da jeg kom hitt avskengt for å komme dit, for dyr som beitet i skogen her for å komme dit, med et kort gjerde mellom grensen til naboeiendommen 'Lordebå og Bratta' i Bergaren. Ligger med kopi av driftplanen over eiendommen som jeg har markert hvor gjerdet har stått. Se bestand 27 og 26. Bestanden 26 ligger også innenfor det omkringne plata i Bergaren, men dette er ikke stort areal. Har også anmerket på kartet hvor løsmursteinen fra byggen gikk opp til Bergarplata, i den tiden løsmuret ble fjært med kost.

Det er et spørsmål om ikke dette plata har blitt en plett som har blitt fredet for beitedyr på grunn av sin avgrensede beliggenhet. En tilfeldig gjedning. I den eldre tiden da Bergaren skal ha vært beasket må det vel gå ut fra at dette har vært et fredet område.

Da jeg kjøpte eiendommen i 1940 var det 2 gårdsnr. og 3 bruksnr. på eiendommen. Kjøp avestru gnr. 54 bnr. 2 og Bråtan og Bergaren gnr. 62 bnr. 2 og 3. Also eget bruksnummer for Bergaren.

I Bråtan (nå skog) som viser å være overflatedyrket er det en hústomt med et hull i jorden. Dette må ha vært en stue med en liten fjeller innner. Det vises også etter en hústomt til. — Dette at det er 2 bruksnummere må jo bety at Bråtan og Bergaren har vært adskilt. Also eget bruksnummer for Bärjarn. Dette må da tolkes dit hen at Bärjarn har

været en selvstendig enhet fra gammel tid.

Jeg har nå fått slått sammen alle disse nummer til et gnr. og et bnr. og som i dag heter Kojū ordre (ikke som før ordre), gnr. 54, bnr. 2.

Jeg vil at arealet Bärjærplataet sammen med Bärjæren som i følge driftsplan over skogen har dekket et areal, stort 27 dekar, blir fredet for beitedyr. Bestandsnummer 27. gå driftsplanarket.

Jeg er 48 år gammel og skal overlevere eiendommen til mine etterkommere med det første.

Jeg ønsker at dette Bärjærplataet fortsatt skal være en fredet plett for beitedyr på eiendommen her.

Jeg ber Dere sørge for tilvirket fredning av Bärjær- eller Bärjærplataet, 27 dekar, ber jeg om må bli fredet. Venter å høre fra Dere angående dette.

Kojū - Skollenborg den 23 juli 1984

Arbeidsgst Olaf Wiemyr.

3640 Skollenborg

Vedlegg: 1st driftsplan kart.

For orientering legger jeg også med et Kojū av skov fra mig til Det Norske Storting, datert den 24 april 1984.

Dette dokumentet har et for stort format til å kunne skannes i sin helhet.

For innsyn ta kontakt med arkivet ved Kulturhistorisk museum:

postmottak@khm.uio.no

VESTFOLD-LÅGEN SKOGEIERFOR.

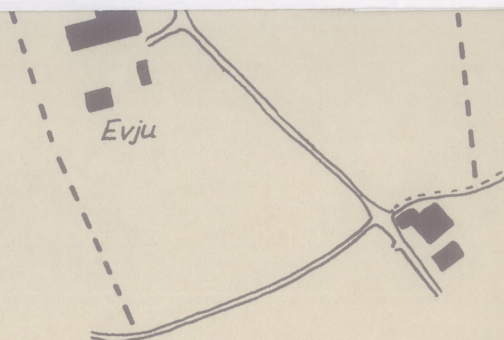

LEV NR: 935400

SKOG
KOMMUNE EVJU / EVJUSETER
EIER KONGSBERG
OLAF HØIMYR

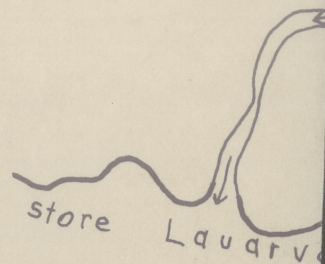
UTSNITT AV ØKONOMISK KARTVERK
MÅLESTØKK 1:5000
BESTANDSREGISTRERING 19 82

EIENDOMSGRENSE	-----
BESTANDSGRENSE	—————
BESTANDSNR.	5
HOGSTKL./BONITET	V/2
MYR	-----
FJELL I DAGEN	^^
IMPEDIMENT	Imp
SKRAPSKOGMARK	S
BILVEI	=====
VELTEPLASS	VP
TRAKTORVEI	-----
STI	-----
BEKK	~>
KRAFTLINJE	— —
FORYNGESES-GRUPPE GRAN, FURU	+ ^

Målestokk 1:5000

Kartgrunnlag: Økonomisk Kart.

Retk.

Til Det Norske Skorting, Oslo.

J. nr. 1359/83 K. G. P/es.

Om dette angående sak nr. 58/1981 ved Hidsrevating
Lagmannsrett, Oslo.

Søkende part: Olaf Kjømyr, 3640 Skollenberg.

Prosessfullmektig: Jørgen.

Søkesmotpart: nr. 1 Hjørshadelven Tellesfløttingsforening
ved styreformann Tor Kløvstad, 3640 Skollenberg

Nr. 2, Jfru Sandvør Elektrisitetsverk ved styreformann
Halvard Lande, 3640 Skollenberg.

Hjelpinteressent: Løvsannernes Tuskeforening,
ved styreformann Geor Trøngen, 3640 Skollenberg

Prosessfullmektig for de sakrakte, bingeskerettsadvokat
Arvid Fossum, 1340 Asker.

Sakens medlemmer:

- 1 Lagdommer Finn Midtskang
- 2 ————— Jan Trøysheim Halvorsen
- 3 Not ————— Bjørn Kongsröm.

Protokollfører: Marit Pedersen.

Saken overført til Justisdepartementet i følge
skriv fra omig dateret den 22 desember 1982.

Saken videreført til sivilavdelingen i Justisdeparte-
mentet med oppgitt adn. G 90/83 A-B J. h./L. d.
Herfra gikk jeg saksmaterialet tilbake.

Den 19 april 1983 sendte jeg skriv til Justis og Politi-
 -departementet og bad om at sakens behandling måtte
 utsættes inntil videre, på grunn av at bispen i Tunsberg
 Bispedømme og menighetsrådet i Kappelst menighet i
 Landroer, bestemte at de vilde feire jubelium i
 anledning at det i 1984 er 800 år siden Kappelst Kirke
 ble bygget, eller hvad det står på en gammel skjøtt
 jernplate oppslatt på veggen ved Kirkens inngang
 feiringen er nå avsluttet, og jeg ber om at saken
 blir tatt opp igjen til behandling.

Deres skriv av 20 januar 1984 er mottatt.

Dere sier at Dere ikke kan hjelpe meg i denne sak.
 Jeg kommer allikevel tilbake til saken. Jeg har nå
 laget en del tilleggsopplysninger og disse bør være
 kjent for Stortinget.

Jeg er overbrosken over myndighetenes behandling
 av saken.

Jeg har ikke grabatt jistken i Store Løveram
 sine rettigheter. Det er det de saksakke som har gjort.

Jeg har ikke vært med i skiftet Løveramnes
 viskeforening og ikke vært med i laget dens lover i
 1943, mens lauret var innner gjesmed herredømme.
 Det er det de saksakke som har gjort.

Jeg var medlem av jistkeforeningens fra august 1945
 til i 1943, men var ikke med i foretaks handlinger i
 strid med foreningens egne lover. Det er det de saksakke
 som selv har gjort.

Jeg ga riktignok fiskeforeningen rett til å stenge fiskens gang i 1959, men hadde da ikke kjensket til at det var et tiltak i strid med loven. Jeg sørget for at den dam som dengang ble bygget, ble fjernet igjen i 1962. Da i samsvar med enstemmig årsmøterettsakt i fiskeforeningen dette år.

Jeg har ikke vært med på å godta å sette et gammelt grensemerke fra 1759 innen vann (varig) mens det gikk soldgiffesmessig grensesatt i området Store Løvsjøvann-Strikkeljern og for den var avgjort. Det er det de saktsøkte som har gjort.

Jeg har ikke vært med på å fjernes grensemerker. Det er det de saktsøkte som har gjort.

Jeg har ikke vært med på å ødelegge et skogkulturgjelt hvor til det var bevilget og brukt statsbidrag og bevilget å bruke kulturgjelt til. Det er det de saktsøkte som har gjort.

Jeg har ikke vært med på å sette skogsbilveier i vann. Det er det de saktsøkte som har gjort.

Jeg har ikke vært med på å ødelegge verdifulle områder. Det er det de saktsøkte som har gjort.

Dette gjelder at de har satt Strikkeljern innen vann så fjernes opprensning er ødelagt. Dette fjern har ikke en sneske bett fra overflaten som tilløp, men renner stadig bett ut fra. Denne bett er nå nedlagt. - Det gjelder utløpet av en ca 400 meters innnergjordst kanal (brøtke) hvor det renner en bett. Utløpet her er sjemmet ved bygging av 3 sementdammer. Den sene bett er det selvfølgelig som kommer til Strikkeljern innen

overfløden. Alt dette er det Løversvannenes Fiskeforening som har gjort, ved sine medlemmer og med støtte fra grünerne til Store Løversvann, Tjørstaddalen Fellesfløtningsforening og Gyre Sandsvør Elektrisitetsverk.

Jeg har heller ikke godbatt at store grøftanlegg på eiendommens innmark er idetlagt. Denne eiendom er i de siste 60 år blitt søkket, ringeaktet og mis-handlet. Dens rettigheter er ikke blitt tatt hensyn til på like fot med de andre eiendommene i bygden. Dette av folk med allslags politisk innsjelling. Fiskeforeningen ble stiftet i 1943 av folk med instilling både for og mot aktørasjonen.

Dette tiltak er i strid med følgende lover:

Foreningens egen formålsparagraf.

Her i strid med Lov om Skogvesen av 22 juni 1863.

Her i strid med Lov av 15 mars 1940 Om Vassdragene

Her i strid med Lov av 6 mars 1964 Om Saltfiske og Annlandsfiske

Her i strid med Lov av 16 juni 1961 Om Feltarbeie Mellom Granenar.

Jeg er av Skogvesenet blitt gølagt å bringe klage i appellningsretten i Store Løversvann.

Jeg kjøpte eiendommen i 1940. Overtok den, den 15 august dette år. Jeg kom fra Fesberg og hadde ikke ringeste kjenske til rettigheter i området Store Løversvann - Skriketjern. Dette hadde de sakselte som er eiendomsbesittere i området og som med

sine forgjengere hadde førstehånds kjennskap til forholdet fra de eldre tider.

Jeg var en til å bringe klarhet i rettigheten. De sakliste var det 161 av. (Anslagsvis). Medlemmene i fiskeforeningen, fløtningsforeningen, elektrisitetsverket og grünnemeierne til Store Høyroam.

Jeg har fremmet saken etter anbefaling av Hongsberg Skogråd. etter krav fra Eylfess Skogkontoret og Eylfess Skogråd og etter anmodning fra Landbruksdepartementet. Dette først etter at saken var behandlet i Forliksrådet. Forliksrådet henviser saken til Hongsberg Byrett. - I forliksrådet møtte for uten meg, daværende styreformann i Hørsted - sloven Tellefløtningsforening Arnt Waam, og daværende styreformann Odd Hallerud i elektrisitetsverket.

Hvilken rettsbeviset skogier ville ikke gåt si forpliktet til å fremme saken og etterkomme skogoppsyns krav, og gjøre det av hensyn til eiendommens fremtid.

Dommen avsatt av Lagmannsretten, gir de sakliste rett i sine gjæstender og sine handlinger.

Denne dom som er avsatt i strid med de forenente lover og av 3 fagdommere og ingen andre, kan da innmælt det norske samfund være hjent med blir godkatt av regering og styring. Dette vil da føre til at gøtt i andre stillinger og yrker heller ikke føler sig forpliktet til å efterleve lovene.

Jeg er ved denne dommen blitt gjæfört utgiftene og ansvarit for å ha sett denne saken i gang. Dette har jeg

b

ikke noe ansvar for. Det er de saksikkle som har påført
meg disse utgifter og ansvaret for ubehaglighetene ved
sine dambygninger.

Jeg refererer i denne anledning slutningen i et brev
jeg sendte til styrene i Øvre Landværer Elektrisitetsverk
og Løvsraanernes Fiskeforening, dateret 9 mars 1941:

"Jeg ber Dem ikke å bringe frem en rettsakt, som
vil føre til unødige bråk og genger, og føre vondt med
seg for alle parter. Bygd opp i tilløpsområdet av Øvre Løvsraam,
betal meg kr 11.302,- og betal honorar til advokat
Torp. Gjör dette for overflommen kommer.

Jeg mener at jeg for ikke å legge ansvariljen til,
overfor fiskeforeningen, har tilkutt mine 18 nåver,
som har mye mere skog en mig, maktet skifte
av grunn eller førstmessig beregning, hvis dem
er villige til å stille grunn til disposisjon av
hensyn til fiske, men ingen har reagert. Det er
sålides ikke bare mig som ikke vil opre noe på
dette tillaket, og det er jeg enig i.

Venter å höre fra Dem.

Med hilsen Olof Krömyr "

Ketter det som denne saken viser er jeg påført
skylden for å ha satt denne saken i gang og dermed
påført ansvaret for ubehaglighetene ved den.

~~Ketter det som denne saken viser er jeg~~

Denne saken er en følge av skiftelsen av Løvsraanens
Fiskeforening. Dens lover ble vedtatt på møte i mai
1943. I den tiden landet var herlatt og var regulert av

en fremmed makt.

Med dette som bakgründ, og med den irettesettelse som jeg fikk av biskopen i Tunsberg fra prekestolen i korpelst Kirke innen gudsordtjenesten i fjor sommer¹⁹⁶³, i anledning av at kirken er 800 år i sommer¹⁹⁸⁴, og de stadig tilbakevendte forsøk på å skaffe mig "gærkner" har jeg fått misstanke for at jeg også skal påføres skylden for en bedrøvelig tragedie som utspant sig på gården her i den samme tiden. Det av årene innen krigen, hvilket truster jeg ikke med sikkerhet.

Biskopen irettesatte mig for en uttalelse jeg kom med ved avslutning av en bilselning. En av de imbitte deltagerene spurte mig om jeg ikke savnet at jeg hadde mistet kona. Derpå svarte jeg følgende: "Jau det er å F---- åu." Dette var en dærlig uttalelse som jeg ikke kunde kommet med, men den var ikke som jeg skjønne biskopen mente, rettet mot den høyere makt. Dette var en beklagelse for å ha mistet kona, ikke noe annet. Kan opplyse at vi satte ringen på i 1937, ring sitter det på min finger i dag snart 5 år etter at kona døde. Ring har det været på min finger i alle disse år. To stykker, begge med samme inngravering. Den første utslitt og av, men i øst bevaring. I denne tiden har det ikke ligget andre kvinner en kona i mine armer.

Jeg kan berolige Tunsbergbispen og korpelst Menighetsråd med at det ikke er noe stort problem for mig å si nei takk til et "eventyr". Dette over da nettopp tilfelle som bispen kritiserde mig for fra prekestolen

8.

innen festguds-tjenesten i anledning i at Købeløt Kirke fejret 800 års jubilæum.

Vi hadde innen Krigen en jente som var bursdags-
bar. Men morggen kom hun ikke ned fra annen
stige for å gå i fjøset. Hona gikk da opp for å sekke
bunne. Så krist seer møtte bunne. Ikke gå gangen
så et lite myfitt barn innstillet i noen klud. Der
stod om livet også for moren som følge av blødning.

Der var dengang ikke telefon på gården. Forrige sier
hadde tatt med seg telefon og my var ikke å skaffe
som følge av Krigen. Vi var arkivarie av å låne telefon
på Kontoret til Sandvør Gyseri som ligger 200 meter
bunfra. Jeg måtte da i all hast ditt for å ringe eller
sykebil.

Det kom straks sykebil fra Hongsberg Sykehüs.

Jeg gikk bestjed om å være med opp til sykehüset
for å avgi forklaring. Det var da også meningen at
jeg skulle gå politistasjonen og si fra om hendelsen.

Jeg ble på sykehüset innkalt til overlegen, på hans
Kontor. Han spurte om jeg vilde anmelde forholdet
til politiet. Der til svarte jeg at jeg regnet med at jeg
mätte gjøre det. Til dette sa overlegen at hvis jeg ikke
önsket det kunne jeg la være. Jeg hadde ingen
interesse av at jenta skulle skaffes og med dette
som bakgründ reidde jeg hjem uten å gå på
politistasjonen. Denne hendelsen ble selvfølgelig
kjent i nablaget og vakte oppsikt, men det skilnet
allersom tiden gikk.

Den av domrene i midten av 50-årene, på som-
 -mersmeren, var første gang jeg var utbratt for å bli
 grasket med et eventyr. Jeg sa nei takk. Tiden dengang
 har det vært mange.

Dette mener jeg er for å få til bevis for at jeg er
 ankunget av Kvinnun og har lyst på "eventyr". I den
 anledning viser jeg til tilfellet, Tunsbergbispen irettesette
 mig for fra prekestolen i Kjøpelt Kirke, under festgudsstje-
 -nisten i fjor sommers¹⁹⁸³, i anledning 800 års feiringen

Jeg har ingensomhelst interesse for å få utklart hvem
 som hadde vært med på å lage "underet". Det jeg er ute
 etter å få bevis at det ikke var mig, for det er det absolutt
 ikke. Det må da være opplysning å finne i protokoll
 på sykkeltur fra den tid. Jenta var innflytter til
 bygden. Hun kom først til en annen gård. Tøkerregister
 kan gi opplysning om det. Flyttebest må jo være lev
 der på gården var hun ikke lenge før dette hendte. Vi
 stjante det var noe galt, men regnet med at hun sa
 fra om det.

" Fredag den 13 juni 1980 sto følgende å lese i
 Lägendalsposten, trykt på rødaktig bakgrunn og
 innrammet i rød ramme. Jeg refererer:

Lynets herjinger onsdag førte til at 12 sauer, fem
 voksne søyer og syv lam, ble drept omsomentant
 da lynet slo ned på køyselet oppunder Skrimfjelle.
 Tragidien ble oppdaget torsdag, og torsdag kveld dro
 folk oppover for å undersøke nærmere og ta vare
 på de døde dyrene. Alle de 12 dyrene hadde sått

ly under et udkrus på sebra da lyset slo ned, kon stor grup i bakken havde lyset også læget, og alle dyrene ble drept momentant.

De drepte sauer tilhørte Tor Kvernstuen og Arnfinn Löver. Det vil nå bli satt i gang undersøkelser i området for å undersøke om enda flere sauer kan ha omkommet i det kraftige fordemværet som kjent brant det med en lise i Segvoldbroten onsdag.

Dette er ikke riktig. Dette var på Kaurstien.

Det har vært 2 Kaurstier med jeller høyde og jeller busstall. Nåoen selgte straks etter Krigen slutt sin sekerstien for nedrivning og for flytting til et annet sted, for å sette opp igjen til bytte der. Dette ble mig fortalt. Gjæset var for faldt sammen. Man sette i steden opp en bytte på en utsiktstomt litt for man kommer opp til Kaurstier som man kalte Kaurstien. Hestallen og høyde lot jeg rive da jeg fikk traktor og sluttet å ha hest. På sekeren hos mig faldt gjæset sammen, senvintheren 1951-1952, men her står frøndeløs den gamle sekerstien.

Da jeg kom på sekeren etter at sønnen var gått om våren i 1980 var alle vindusrubene i annen stase i sekerstien kastet inn med sten, 58 stykke i alt. No hvem vet jeg ikke. Ved disse tider fikk jeg telefonoppringning av en person (ikke anonym) som sa at han kunne greie og årndne det. Dette tok jeg for sikkerhet skuld så alvorlig at jeg reiste til sognprest og sa fra om dette.

I fjor sommet¹⁹⁸³ ble jeg tilfeldigvis oppmerksom

på at det har været rettelsskedam inne på nabens
iendom, ikke mere en 100 meter fra den dammen
jeg solgte grønn til i 1957, og ikke mere en 100 meter
100 meter fra nabegrensen og avin til Kevjuset, som
går langsmed grensen her.

Denne dammen var gammel å må være bygd opp
eller at fiskeforeningen ble stiftet i 1943 og vært i bruk
til ved de tider jeg solgte grønn til rettelsskedam til
Bråthun i 1957, eller var det i 1958. Denne dam er bygd
hvor vann kommer frem fra grønn og rinner ned i
grønnen igjen ca 75 meter lengre fremme.

Jeg har vært i Tvedsvær i 44 år. Jeg har vært
medlem av Høversandens Fiskeforening i fra august
1945 til 1973. Jeg ^{har} vært i Konflikt i over 20 år medtop
om disse forhold. Alle bygda har vært berørt av
Konflikten. (Fiskeforeningen og Telekrisisberedning^{og fiskeforeningen}). Gjengen
har fortalt om denne dammen. Jeg spør: Her det
noe bygdesamfund i dette land, som kan vise til
noe bedre.

Jeg ber om at saken må bli lagt frem for et samlet
Storting. Denne saken bør bli kjent.

Jeg ber spesielt Gjusskronhistorien hjelpe omig
med å få bevis at jeg ikke har vært med på å legge
det foranvante "under", for det har jeg ikke. Jeg har
i hvertfald ikke "latt mitt tuis rive av den grunn.
Det har aldri vært i mine tanker. Jeg har ikke vært
delaktig i underet. - Bevismaterie er protokoller på
Kongsberg Sykehus og folkeregisteret for Jvre Tvedsvær.

Jeg ber fjersteministeren, Regering og Storting
være mig behjælpelig med at bringe klarhed i de
spørgsmål jeg her berørt i dette brev. Jeg
er 48 år.

Når det angår Tunsbergbiskopens kritisering
af mig for prækestolen under festguds-tjeneste
i Høstet Kirke i Jør sommer (1983), i anledning
af kirken er 800 år i år (1984), og om denne kritiserin-
g tjener kirken godt, så har ikke jeg kunskaber til
at tage stilling til det. Dette bør jeg kirken højest
myndighed, Regering og Storting at tage stilling
til det.

Konjunkt d. 24 april 1984.

Olaf Stenoy.
3640 Skollenborg.

«The treasure of our Century» The gold objects from the hoard from Slemmedal near Grimstad, Norway. Coin-dated 915-920 A.D. Universitetets Oldsaksamling, Oslo.

Universitetets Oldsaksamling har med takk mottatt Deres brev

av 23/7 - 84

Saken vil bli behandlet i møte

Saksbehandler er for tiden på tjenesteoppdrag/ferie og kommer

tilbake ca. 1/9 - 84

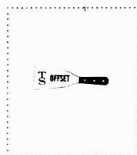
Vi vil gi Dem svar snarest mulig.

Hilsen

Universitetets Oldsaksamling

Fredriksgt. 2, Oslo 1
Tlf.: (02) 41 63 00

Fotograf: Ove Holst

Printed in Norway

Olaf Høimyr
3640 Skollenborg

Bokjar'n på Høgebo, Silhøner

2

Køje, 54/2.

Kefeløt 1, Landvær p., Kongeberg k.,
Buckrud. Reg. nr. F64-242-2012 R3

OLDSAKSAMLINGEN	
J. nr. 002495	23 NOV 84
SAKSB. AEC	ARK. Nr.

Til Universitetets Oldsaksamling.
Fredriksgt. 2, Oslo 1.

For er Medlemsblad for Vestfold - Lagen
Skogerforening at det kan være erstatning av
grunneier av juddal område.

Jeg viser i denne anledning til Deres
rekommanderte skriv, datert den 8/11 1982

K. S. M. M.

Jeg er selvfølgelig impresert i å få erstatning.
Kjper å høre fra Dem angående dette.

Jeg tenke Dem den 23 juli i år en forre-
-spørsel om juddal.

Dette har jeg ikke fått noe svar på. Dette
spørsmål faller da vel bort?

Køje den 21/11 1984.

Olaf Støismyr.
3640 Skollenberg.

UNIVERSITETET I OSLO

OLDSAKSAMLINGEN
FREDERIKS GATE 2, 0164 OSLO 1
TELEFON (02) 41 63 00

UNIVERSITY MUSEUM OF
NATIONAL ANTIQUITIES
FREDERIKS GATE 2, 0164 OSLO 1

KOPI

Olaf Høimyr,
3640 Skollenborg.

OSLO, 12. april 1985.

SAKSBEHANDLER:

DERES REF.:

VAR REF.: (BES OPPGITT VED SVAR) 1620/84, 2495/84 THH/GI.

BYGDEBORGEN BØRJAR'N, EVJU, GNR. 54, BNR. 2,
EFTELØT SOGN, SANDSVÆR PRESTEGJELD, KONGSBERG KOMMUNE, BUSKERUD.

Vi viser til Deres henvendelse vedrørende fornminne
F64.242-2012-R3. Beklageligvis ble det ikke mulig å ta
nærmere kontakt med Dem i høst.

Deres tilbud om utvidet fredning i tillegg til det minimum
som er hjemlet i lov om kulturminner, vil vi motta med glede.
Det er etter vår oppfatning et generøst tilbud. I tilfelle
De stadig ønsker dette, må det gjøres en fellesbefaring i felt
for å grensetrekke det fredete området. Videre må området
oppmåles og avtale om videre bruk utarbeides og tinglyses.

Når det gjelder Deres brev av 23. november 1984, kan vi anføre
følgende: Det offentlige yter ikke erstatning til en grunneier
fordi det er faste fornminner på en eiendom. Først når verne-
myndigheten krever utvidet fredning etter lovens § 21 kan en
grunneier kreve erstatning. Departementet kan på sin side
kreve rettslig forhåndsskjønn for å fastslå om og i hvilken
utstrekning et vedtak i medhold av § 21 vil medføre erstatnings-
ansvar. Det er derfor usikkert hva et slikt utspill vil ende
med.

I Deres tilfelle er fornminnet fredet med hjemmel i kulturminne-
lovens §§ 2, 4 og 6, 2.ledd, noe som medfører at De ikke er
berettiget til erstatning. Hvis De ønsker et større areal enn

Olaf Høimyr, 3640 Skollenborg.

- side 2 -

det loven hjemler lagt til et fornminne, gir dette Dem altså ingen rett til erstatning. Det kan imidlertid tenkes at verne-myndigheten kan tilby en godtgjørelse dersom et areal tilbys det offentlige til eiendom. Dette er imidlertid et forhold som må vurderes for seg.

Vedlagt følger et eksemplar av Lov om kulturminner. Og vi beklager nok en gang at Deres henvendelse var blitt liggende.

Med beste hilsen

Tom H. Haraldsen
mag.art.

Vedlegg.